

Štengarůvček

Č. 4 / 2002

Z PRAVODAJ OBCE ŠITBOŘICE

PROSINEC * ROČNÍK 8

Slovo starosty

Vážení občané,

končí nám rok 2002 a nastal čas, kdy se zamýšlíme na tím, co nám tento rok přinesl. Co nám přinesl po stránce osobní, ale také po stránce pracovní, co se nám podařilo uskutečnit.

Práce na obci byla v tomto roce do značné míry ve znamení příprav na příští rok. Mám tím na mysli hlavně přípravu stavby čističky odpadních vod a kanalizace v obci. Nebude to stavba jednoduchá a proto i příprava na ni je poněkud náročná. Tyto přípravy by měly být dokončeny v průběhu prvního čtvrtletí příštího roku a následně na to zahájena vlastní stavba. Na tuto stavbu bude navazovat rekonstrukce silnice na ulici Divácké. V současné době je na tuto stavbu vydáno územní rozhodnutí. Dále na stavbu kanalizace bude navazovat rekonstrukce zpevněných ploch před radnicí a dalších komunikací v obci, hlavně těch, které budou stavbou kanalizace dotčeny.

V tomto roce byla zahájena stavba Sportovního areálu. Je téměř dokončena I. etapa, do které spadá fotbalové hřiště. Součástí je také běžecká dráha, která nebyla původně v plánu. V příštím roce chceme zahájit II. etapu, do které patří tenisové a volejbalové kurty a také dětské hřiště. Součástí celé této stavby bude dobudování závlahového zařízení, což představuje vybudování studní vč. zásobníku

na vodu.

Je nutné však podotknout, že realizace těchto plánů závisí do značné míry na tom, jak se nám podaří zajistit finanční dotace. Jedná se hlavně o výstavbu čističky odpadních vod a kanalizace.

V tomto roce jsme také prováděli různé opravy a údržby v mateřské a základní škole. Byly to opravy podlah, instalací, střech, oplocení kolem MŠ apod.

Jednalo se také o vybudování internetové třídy na ZŠ a výstavbu dětského hřiště v MŠ. V příštím roce nás na budovách těchto škol budou čekat další opravy už s ohledem na to, že tyto budovy mají rovné střechy, které již vykazují závady.

V měsíci listopadu proběhly také komunální volby. V naší obci jsme u těchto voleb zaznamenali nejslabší účast od roku 1989. Já chci poděkovat všem, kteří se voleb zúčastnili a dali tak najevo, že jsou součástí této obce a jejího dění.

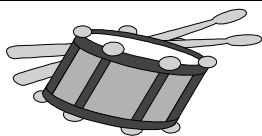
Vážení občané, blíží se vánoční dny a závěr roku 2002. Dovolte, abych Vám k nastávajícím vánočním svátkům popřál hodně pohody, radosti a štěstí.

Do roku 2003 Vám přeji šťastné vykročení a po celý rok, aby se Vám dařilo plnit Vaše přání a plány, které si do příštího roku připravujete. K tomu všem přeji zdraví a spokojenost.

Vladimír Kulíšek

starosta
obce

Aktuality z obce

Informace občanům

Výsledky komunálních voleb

Ve dnech 1. a 2. listopadu 2002 se v celé republice konaly volby do místních zastupitelstev. V naší obci kandidovala dvě volební uskupení. Pod č.1 Sdružení nezávislých kandidátů a pod č.2 Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová. Z celkového počtu 1527 zapsaných voličů se voleb zúčastnilo 884, což je 57,89%. Sdružení nezávislých kandidátů získalo celkem 6258 hlasů. Průměr na jednoho kandidáta byl tedy

417 hlasů. Tento počet navýšený o 10% (458,7 hlasu) pak tvořil hranici, po jejímž překročení mohl kandidát postoupit na první místo v rámci volebního uskupení. Protože takových kandidátů bylo více, utvořilo se pořadí mezi nimi již podle absolutního počtu hlasů. Hodnoty pro KDU-ČSL: celkem 5467 hlasů, hranice 400,4 hlasu.

Volební výsledky jednotlivých kandidátů uvádí následující tabulka.

redakce

Volební uskupení	Pořadí na kandidátce	Jméno	Věk	Hlasy	
				abs.	%
Zastupitelé					
1	1	Hana Navrátilová	47	649	10.37
1	3	Pavel Halas	34	496	7.92
1	5	Antonín Lengál	42	473	7.55
1	9	Zuzana Baranová	31	462	7.38
1	2	Milan Němeček	45	425	6.79
1	4	Alois Kaňa	40	452	7.22
1	6	Radomír Zelinka	32	451	7.20
1	7	Pavel Ryšavý	25	349	5.57
2	4	Josef Zelinka	53	621	11.35
2	2	Vladimír Kulíšek	57	512	9.36
2	6	Jiří Kaňa	41	481	8.79
2	3	Jaroslava Krušinová	52	427	7.81
2	1	Jiří Daniel	33	422	7.71
2	5	Justin Valíček	36	232	4.24
2	7	Jiří Konečný	56	312	5.70

Náhradníci

1	8	Josef Rozkydal	51	424	6.77
1	10	František Valíček	26	405	6.47
1	11	Richard Hanák	27	272	4.34
1	12	Marcel Němeček	27	329	5.25
1	13	Zdeněk Nekvapil	52	299	4.77
1	14	Michal Vozdecký	28	410	6.55
1	15	Jarmila Konečná	47	362	5.78
2	8	Josef Konečný	60	358	6.54
2	9	František Krupička	56	325	5.94
2	10	František Stejskal	62	326	5.96
2	11	Jan Kaňa	54	324	5.92

Volební uskupení	Pořadí na kandidátce	Jméno	Věk	Hlasy	
				abs.	%
2	12	Petr Krupička	35	274	5.01
2	13	Jaroslav Schwach	20	209	3.82
2	14	Jan Krupička	61	330	6.03
2	15	Ladislav Lengál	48	314	5.74

Dokument

U s n e s e n í

ze zasedání obecního zastupitelstva Obce Šitbořice, které se konalo
dne 29. listopadu 2002 v 19.00 hod. ve Společenském domě Šitbořice

Zasedání obecního zastupitelstva Obce Šitbořice zvolilo:

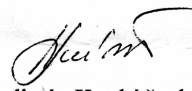
1. Pana **Vladimíra Kulíška** - starostou Obce Šitbořice
2. Pana **Antonína Lengála** - místostarostou Obce Šitbořice
3. Paní **Hanu Navrátilovou**
pana **Ing. Pavla Halase**
pana **Pavla Ryšavého**

členy obecní rady Obce Šitbořice

Obecní zastupitelstvo ustanovilo, aby starosta Vladimír Kulíšek
byl dlouhodobě uvolněn pro výkon této funkce.

Antonín Lengál
zástupce starosty

Vladimír Kulíšek
starosta obce

Ověřovatelé: Pavel Ryšavý
Justin Valíček

Setkání s důchodci

Zveme všechny občany Šitbořic starší 65 let – ročník 1938 a starší, na setkání s důchodci. Setkání se uskuteční 24.1.2003 ve 14 hodin v sále sokolovny. Kulturní program a pohoštění je zajištěno. Srdečně Vás všechny zve kulturní komise a celé zastupitelstvo OÚ.

Hana Navrátilová
za kulturní komisi OÚ

Tříkrálová sbírka

Diecézní charita se prostřednictvím svých osmi Oblastních charit snaží formovat veřejné mínění ve prospěch sociálně slabých a trpících.

Cílem tříkrálové sbírky je umožnit občanům se aktivně a osobně podílet na charitní práci a získat finanční prostředky pro činnost všech středisek pomoci.

V naší obci budou chodit skupiny tří králů s koledou v sobotu **4.ledna 2003**. Každou skupinu povede vedoucí, který bude pověřen očíslovanou a potvrzenou průkazkou k vybírání příspěvků. Dary budou ukládány do zapečetěné pokladničky označené stejným číslem jako průkazka vedoucího. Po ukončení sbírky bude pokladnička otevřena na Obecním úřadě za účasti úřední osoby.

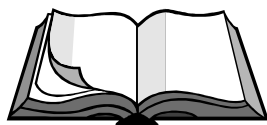
V roce 2003 chceme vykoledovanou částkou opět podpořit stávající projekty Oblastní charity Břeclav. Jde hlavně o dokončení rekonstrukce Azylového domu pro matku s dětmi v nouzi v Břeclavi.

Až u vás zazvoní tři králové, prosím, otevřete jim nejen dveře, ale také svá srdce. Buďme milosrdní a přispějme do sbírky, která pomůže těm, kteří naši pomoc potřebují.

Předem vám děkuji za ty spoluobčany, kteří se neobejdou bez naší pomoci.

Za farní charitu

Petr Krupička
asistent tříkrálové sbírky

Slovo k vánocům

Rok se sešel s rokem a my tu máme opět „vánoc“. Pro mě jsou to již druhé, které budu, dá-li Bůh, s vámi slavit. A přiznám se, že se na ně těším stejně jako každý jiný rok. Určitě ne proto, že už nebudu muset vstávat každý den v pět hodin ráno na roráty, nebo proto, že odpadnou fronty před zpovědníci, ale proto, že se mohu setkat „konečně“ s Kristem, s živým – narozeným Kristem. A to je přeci důvod k velkému těšení.

Advent, který máme více-méně za sebou, je právě o čekání, o velké naději, o setkání se světem, které září z Betléma až k nám do Šitbořic.

V poslední době mě oslovil příběh od Samuela Becketta – „Čekání na Godota“. Dva žebráci, kteří čekají na jistého Godota a doufají, že u něj naleznou

Změny na internetu

Ti, kteří si chtěli přečíst minulé číslo našeho časopisu na internetu byli asi nemile překvapeni, když zjistili, že adresa, na které jsme zpravodaj zveřejňovali, už neexistuje. Důvodem to bylo, že provozovatel bezplatné služby, kterou jsme používali, opakovaně naše stránky odstranil, a proto jsme je zde již neobnovovali.

V současné době je již Štengaráček přístupný na nové adrese: www.sitborice.cz/stengaracek. Doménu sitborice.cz vlastní naše obec a proto by se podobné problémy neměly opakovat. Zatím ještě není pro Štengaráček zřízena nová e-mailová schránka, ale to by se mělo v brzké době změnit.

Do budoucna by se měly internetové stránky zpravodaje přepracovat tak, aby byly přehlednější a nabízely čtenářům další možnosti. Uvažuje se o možnosti komentování článků čtenáři, zasílání článků elektronickou poštou, vyhledávání a podobně. Uvítáme rovněž případné náměty a připomínky od čtenářů.

Za vzniklé nepříjemnosti se omlouváme.

František Valíček

Informační leták

Všem organizacím a jednotlivcům v naší obci, kteří by chtěli ostatním občanům oznámit pořádání jakýchkoliv akcí pro veřejnost, nabízíme možnost na tato dění upozornit. Dejte vědět Obecnímu úřadu (telefonicky, e-mailem, dopisem). Ten vaše oznámení zařadí do informačního letáku distribuovaném do všech domů.

obecní rada

Žehnání vína

Organizace Českého zahrádkářského svazu – vinaři, zve všechny šitbořické vinaře a jejich manželky na žehnání vína, které se bude konat dne 29.12.2002 v 15 hodin na zahrádkářském zařízení.

místní organizace ČZS

Já doufám, že ta naše adventní příprava nebyla očekáváním, které by bylo naprosto nesmyslné. Očekávat znamená blížit se k setkání, být připravení, být bdělí a být na pozoru. Takové očekávání můžeme prožívat jako radostnou touhu.

Očekávání člověku umožňuje, aby zůstal neustále mladý a připravený vydat se na cestu nebo dokonce vzlétnout do oblak. Silou takového člověka je předtucha, že se blíží něco nového, že je to již za dveřmi a že to nesmíme propást. Očekávání velí očím, aby zpozorněly, a rukám, aby byly připraveny. Všechno je obráceno vstříc budoucnosti a srdce je naplněno vnitřní jistotou, že přichází úsvit, v němž

konečně potkáme „Jeho“. A pak začne slavnost.

A já vám všem svým farníkům a vůbec všem obyvatelům Šitbořic přeji, aby to naše očekávání vyústilo v radost, která nebude trvat jen pár minut, kdy se dětem i dospělým rozzáří oči pod vánočním stromkem, ale radost která bude trvalá a bude nás provázet i celý ten příští rok.

Požehnané Vánoce a rok 2003 plný opravdových setkání s Kristem
vám přeje váš otec

Jiří Topenčík

Hasiči ve Švýcarsku

Ve dnech 24-27.10 se uskutečnila dlouho plánovaná návštěva našich ve Švýcarském Dinhardu. Tentokrát tvořili hlavní část výpravy hasiči. Ve dvou autech jsme bez problémů projeli Německem. Po krátké zastávce v hraničním městě Schafhausen, jsme téměř na minutu přesně, v dohodnutých 17 hodin zastavili před radnicí v Dinhardu. Po srdečném přivítání jsme byli ubytováni v příjemném hotýlku „Slunce“. Hned první večer se nás ujali místní hasiči. Venku za vesnicí

velice zima a pršelo, jsme se znovu se všemi sešli, jak to bývá asi u hasičů všech zemí stejné, v hospodě u piva. Tam nebylo rozdílu. Druhý den jsme si prohlédli místní hasičskou zbrojnicí, radnici a obecní příslušenství. Zážitkem byla návštěva protiatomového krytu. Tam si naši prohlédli materiál, především hadice, které nám byly nabídnuty. Jeden z místních hasičů nás pak pozval do své provozovny, palírny, kde z ovoce lisoval mošty a především páčil jejich obdobu naší slivovice. Jenom

nám předvedli velké námětové cvičení „**Hromadná havarie**“, kterého se zúčastnili i hasičské sbory sousedních vesnic. Viděli jsme hašení hořícího auta, vyprošťování těžce zraněného z jiného auta a únik pesticidů z traktoru s postřikovačem, který do aut narazil. Naši hasiči měli možnost vidět způsob řízení takové akce, součinnost jednotlivých složek a především dokonalé vybavení pro takovéto situace. Pro záchranu zraněného rozstříhali hydraulickými nůžkami docela pěkné auto. Po akci, při které bylo

se divil jací jsou mezi námi odborníci na pálení.

Mimořádným zážitkem byl odpolední program. Přijeli jsme na jedno z největších evropských letišť do Curychu. Zadním vchodem pro zaměstnance, každý z nás byl označen speciální visačkou, jsme vstoupili do zákulisí obrovského letiště. Naším průvodcem byl velitel záchranné služby rodák z Dinhardu Felix. Nejdříve nás provedl částí určenou pro lékařskou záchrannou službu. Od pohotovostních sanitek až po velké pojízdné

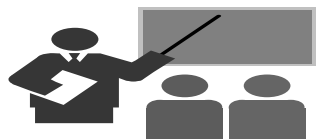
operační sály a další dokonale vybavená pracoviště. Lékař záchranného vozu musí být do 1 minuty od nahlášení případu ve voze. Dále jsme přešli do části, kde byla hasičská záchranná technika. Felix nám každé auto otevřel a předvedl. Všechna vozidla byla perfektně vybavena čistá a v dokonalém stavu. Vše mělo své místo, nikde nic nechybělo. Švýcarská pečlivost a pořádek byly vidět na každém kroku. V hustém dešti a mlze za našimi zády neustále přistávala a startovala velká dopravní letadla. Na závěr jsme v klubovně hasičů viděli videofilm s ukázkou akcí letištních záchranářů. Kazetu Felix našim hasičům věnoval. Na sobotu byl připraven výlet do Alp. Ale větrná vichřice 150 km/hod. vše změnila. Prohlédli jsme si společnou čistírnu odpadních vod, prošli obec Dinhard, prohlédli si výstavbu nových domů. Potom jsme odjeli do nedalekého města Winterthur (které znají naši hráči kolové) a navštívili jsme rozhlednu nad městem. Ostrý vítr vyčistil ovzduší, takže jsme měli úžasný výhled na okolní Alpy. Ten den odpoledne nás čekal ještě jeden zážitek, a to Rýnské vodopády v Schafhausenu. Aby našich zážitků nebylo málo,

tak navečer jsme nasedli do vlaku zajeli do nedalekého Curychu. Naše obětavá průvodkyně Zuzana, tlumočnice Jana, starosta Petr a Heinrich nás provedli večerním velkoměstem. Historické památky, noční život, večere v přeplněné italské restauraci, ale také žebřáci a narkomani na nádraží, to všechno byly nezapomenutelné zážitky.

Ráno jsme se oficiálně rozloučili. Předali si dárky a suvenýry, poděkovali za hostitelství a bohatý program. Poděkovali jsme také tlumočnicím Martině a Janě.

Zpáteční cesta přes Tyrolské Alpy již zasněženým průsmekem sv. Kryštofa (1892 m.n.m.) a přes večerní Vídeň, proběhla bez problémů. Ujistili jsme naše hostitele, že i nové zastupitelstvo, které vzejde z nových voleb, bude mít zájem o další spolupráci. Oni spolupracovat chtějí. Myslím si, že je dobré už to vědomí, že tam někde v Evropě za Alpami máme dobré přátele se kterými se známe a rádi se občas můžeme navštívit a předat si svoje poznatky.

Ing. Josef Zelinka

Základní škola

Vánoční jarmark

Děti oblečené v dobových kostýmech, vánoční nálada, koledy, stoly plné vánočních dekorací. To vše jste mohli vidět a prožít ve čtvrtek 12. prosince o Vánočním jarmarku, který pro veřejnost uspořádala Základní škola v sokolovně.

Žáci pod vedením učitelů nacvičovali koledy, s velkou péčí malovali obrázky, připravovali vánoční ozdoby, svícný, ubrousky a jiné drobnosti, aby potěšili nejenom své rodiče, ale všechny, kdo se přišli podívat. Celou akci jsme natočili a můžete ji shlédnout i na videozáznamu v místním televizním vysílání.

Pěkné svátky vánoční, plné radosti a pohody, hodně zdraví a úspěchů v novém roce Vám přeji učitelé a žáci Základní školy.

Jarmila Novotňáková
ředitelka školy

Mateřská škola

Šitbořický slaviček

Dne 13. a 14.11.2002 jsme tradičně zorganizovali 7. ročník pěvecké soutěže „Šitbořický slaviček“. Soutěžilo 44 dětí, 8 zpěváků postoupilo do

zakončeno sladkou odměnou, která má vždy u dětí největší úspěch.

Mikulášská besídka

V pondělí 2.prosince 2002 jsme připravili pro děti

mikulášskou besídku s bohatou nadílkou. Děti u rozsvíceného stromečku zpívaly a recitovaly pro Mikuláše a za odměnu každý našel pod stromečkem spoustu ovoce a cukrovinek.

Další překvapení na děti čekalo pod stromečkem od pana doktora Nentvicha. Pan doktor nadílkou poděkoval dětem za výzdobu v čekárně zdravotního střediska.

Také paní

úřednice z Obecního úřadu nadělily našim dětem sladkosti.

Všem dárcům jménem dětí děkujeme.

zaměstnanci mateřské školy

hlavní soutěže. Letos se umístily tyto děti:

1. místo Katuška Vahalová
2. místo Terežka Baranová
3. místo Lucinka Němečková

Hezké dopoledne v mateřské škole bylo

10. setkání mládeže v Šitbořicích

Dne 28.10.2002 proběhlo výroční setkání mládeže. Jistě jste si všimli, že minulý rok se nekonalo. Snad proto, že mládež pořádající setkání dříve, už poněkud dospěla a trvalo delší dobu než se sešla zcela nová parta lidí, která se celkem troufale vrhla do letošních příprav. Faktem je, že až na výjimky, neměl nikdo z nás větší zkušenosti s pořádáním takovéto akce, a tak se musím přiznat, že první schůzky probíhaly poněkud rozpačitě.

Přece jen jsme se moc neznali a představy, jak by to asi mělo vypadat se různily.

Nakonec jsme se rozhodli pro zahájení společnou adorací v kostele a večer se spoustou her

a soutěží. Chtěli jsme, aby se do programu zapojilo co nejvíce lidí, kteří se tímto způsobem mohli lépe seznámit s ostatními. Jedna z nejzajímavějších soutěží se jmenovala „Dojení“ a opravdu se dojilo. Krávy se nám sice sehnat nepodařilo, ale vemena ano – jen gumová, ale funkční. Bylo to opravdu velmi poučené nejen pro soutěžící, ale i pro pořadatele (téměř žádný neodolal možnosti vlastnoručně si to vyzkoušet).

Změnou oproti minulým setkáním bylo půlnoční překvapení. Letos jsme malý dárek přidali rovnou ke vstupence, a tak jsme podarovali všechny, kteří nemohli zůstat až do konce a také jsme se chtěli

vyhnout tomu, že místo nich si překvapení odveze banda mladíků posilněných chmelovou limonádou (ani letos nezklamali).

Celý večer také probíhalo cvičení „nedobrovolných hasičů“ – pro zpestření programu a hlavně proto, že tito hasiči – opravdu nedobrovolní – připravovali na parketu místo pro soutěže. Tímto děkuji jim i těm opravdovým za zapůjčení hadic a oděvů.

Navíc probíhala celovečerní soutěž sponzorovaná tehdejším provozovatelem společenského domu.

I když nás (pořadatele) všechny moc bavila příprava i samotný průběh setkání, opravdu jsme si oddechli, když se moderátoři Honza a Šárka loučili s návštěvníky a my věděli, že vše proběhlo bez větších problémů. Musím dodat, že moderátoři byli

fakt skvělí, i když to byla jejich premiéra.

O práci v kuchyni se s námi rozdělily paní Hovězákova a Konečná – moc děkujeme. A když už jsem u toho děkování, nerada bych zapoměla na PhDr. Zdeňka Papouška za scénku: „Koho volíš?“, skupině Alfa, Jiřímu Danielovi a Obecnímu úřadu za zapůjčení sálu. Také otci Jiřímu, který nás celou dobu psychicky i fyzicky podporoval (osobně děkuji za tu „zpronevěřenou“ čokoládu – byla dobrá) a všem, kteří jakkoliv vypomohli – DĚKUJI!

Za sebe bych ráda poděkovala všem pořadatelům. Doufám, že to nebyla poslední společná akce.

Tak zase za rok.

Pavčina Kašparová

za šitbořickou mládež

Šitbořský historie

Starý šitbořský rekordy

Prokup Vozdecký z Kuchyňky – říkal jim Kostelníček – homěle chodit po rokách. Vsadile se s pekařem Kleinem, že postaví ho pekárně stojko ha pudó po rokách haž ke Štengaro. Sázko vo litr šlijovice vehrále. Na nuvým komíně v tihelni po jeho dostavění, postavile na vrcho stojko ha celé ho po rokách vobešle. To jim belo huž přes čtyřecet roků. Dež bele mladší ha ježděle na panským z volama, postavile stojko volovi na rohách. Všem se to líbilo, he těm volům.

Po rokách dovedle chodit taka Lujza Stěskal. Ten po válce vo hodech vobešle po rokách sál ve Vorlunni, ha to bele před těm čtyry roke v německým koncenteráko.

Nésilnější Šitbořák bévale Jožka Léska z dolního konca. Vo mláčení nosele vod mlátičky naráz dva měche z vobilím ze stodole přes celý homno na sěpko. Pod každó pažó nesle jeden měch. Stóple se take koňovi meze přední nohe, dež chcele chlapům vokázat jak só silné, zdvíhle ho ha chodile s ním vokolo dvora. Dež kluci nemuhle velezt ve stodoli bez žebřa navrch na slámo, tach jich chetle zezado za gatě ha vehodile haž ke kalenici.

Dva metre měřile névyšší Šitbořák Jožka Zóbek. Kluci jim říkale slon. Naproti temo némenší bele Slávek Košvica ze Zámečka. Ho hasende jim naměřile véško 155 centimetrů, ha he tak malýho jich vodvedle.

Šitbořáci se divile, gde na ně v kasárňách vzale také maló honiformo.

Névěčí sedláci bele Arnošt Konečné ha Johanes Konečné. Měle každé 80 mír polností. Rekordní hórdo mívale hale Cyril Peterka. Bévale Pod vrbama ha chlapům v hospodě vekládale, že měle na Vodměrce tak veliký řepe, že mosele vzít na roli kozlík, každó řepo položít do kozlíka ha koščál hoříznót pilkó. Vo zabijačce zasi z prasete veškvařile tolik sádla, že všecke štandlike he hrnce

měle plný, ha tak mosele veret v zahrádce stoh ha sádlo nalívat do toho stoha. Na hode vekrmile hoso. Naše stařence se pak chlobile, že vážila skoro sedumdesát kilo. Jejich tetička šušale stařence, že Cyril bel na váze s tó hosó ha vážile se dohromade.

Ševc Jožka Vencľůj – říkalo se jim Baťa – hoděle po vinobraní dvojko vína ha ta jim vedržela plná rok haž do novýho, he dež každé večír vetahle z bečke ha vepile plné košťý. Dělele to tak, že co z bečke hobelo, tak dolile čistó vodó ze studně. Před vinobraním potom bečko vobrátila ha velile před sklepem na cesto. Bela to jenom voda, ha tak se nám chlobile, že jich z toho jejich vína nebolívá hlava.

Jeden rekord měle Cyril Spolkař. Jejich tetička vekládale, že dež majó Cyril větře ha pšóknó v kocheni, tak je to taková šupa, že se jim kolikrát zastaví pendlůvke.

Nédelší dálkové pochod hoděle Jenda Kokeš. V osumnáctým roko, dež huž končila světová válka, tak dezertuvala z rakóské armáde ha šle pěške z Vídně do Šitbořic bez mape ha kompaso. Muhle hít jenom v noce polňačkama, habe jich četníci nechetle. Za tři dni bele duma.

Noční pochodem se nerád chlobívale Franta Léska. Jednó, dež vezle do Brna ha na Zelným trhu dobře prodale vajíčka ha kuřata, tak se v hospodě na Dornýcho trocho lízle ha místo do vosobního vlako sedle do rychlíko. Hosnole ha dojele haž do Kojetína. Nechcele hotrátet peníze za vlak zpátke do Sokolnic, ha tak šle celó noc pěške haž do Šitbořic. Po ráno, dež došle dum, tak se jich tetička ptale: „Gdes byl tak dlóho?“ Franta nazlobeně vobrkale: „V řiti.“ Nakrmile koně ha do večera povorale štvř ho Nuvěch Dvorů.

Julek Hladůvka homěle pískat dvojhlasně. Kluci chcele, habe nás to take nahočile. Strěček říkale, že to nic není. Stačí hobo rozdělit jazeke na dvě půlke ha potem lévó půlkó pískat první hlas ha pravó

druhé. Žádnýmo se to hale nepodařilo.

Po založení Vorla chodile skoro všeci kluci cvičit prostný ha na nářadí. Ti něšikovnější dokázale na hrazdě veleteče z přesném doskokem. Gdo nehoměl stojko nebo haspoň sochó vrbo, tak neměl meze klukama žádnó vážnost. Nélépšíma šitbořskéma gymnastama bele Franta Krupička ha Jožka Novák. Ježďale závodit do Brna, do Prahe ha

také do cizine. Měle diplome za první místa v Lublani ha v chorvatským Záhřebo. Nélépším sokolském nářaduvcem bele Cyril Čapka.

Škoda, že tenkrát nevěděle šitbořáci, že je v Anglii Gynesuva knížka všeckých rekordů. Muhle tam nekerý rekorde nahlásit k zapsání.

Josef Krupička

Vzpomínky na dětství v Šitbořicích 4

V Šitbořicích po padesáti letech

V noci na dnešek jsem celou snovou hodinu pobyl v Šitbořicích. Abych však byl přesný: sen se mi zdál k ránu, mezi čtvrtou a pátou, ale jestli taky hodinu trval, to nevím, spíše ne, protože sny se prý zdají v komprimované formě, takže například to, co nám se jeví jako příběh trvající hodinu (mně se ve spánku zhruba tak jevil), může ve skutečnosti proběhnout za jednu až dvě minuty. Ale ať tomu bylo tak či onak, zažil jsem překrásnou dlouhou chvíli mezi kamarády z dětství.

Musím povědět, že dnešní sen byl první po několika měsících, který mi v celistvosti zůstal v paměti. Už dlouhý čas velmi špatně spávám, krmím se různými sedativy a hypnotiky, a ty, jak jsem byl poučen, navozují jakýsi stav umělého spánku, při němž se sny do paměti neukládají nebo se z ní nevybavují. Teď už ale několik nocí za sebou jsem si docela slušně pospal bez Stilnoxu a Neurolu a na dnešek jsem byl odměněn. Sen byl samozřejmě popletený, jak už to u snů bývá, ale v podstatě to byl logický příběh. Co se mi zdálo?

Přijel jsem do Šitbořic jako každé léto, kdy podnikám několikadenní cestu na Jižní Moravu. Mým průvodcem na návštěvách některých bývalých spolužáků a příbuzných byl jako vždy nejlepší kamarád z dětství Tonda Linhart. Poprosil jsem ho tentokrát, aby mě zavedl do polí, kde se snad říká Odměrky. Tam jsme za druhé světové války, kdy naše rodina v Šitbořicích žila, měli kousek půdy. Nechodíval jsem tam často a je podivné, že zrovna tam se mi nyní zachtělo. Jeli jsme s Tondou autem po Nové ulici směrem na Nikolčice, a pod kopcem odbočili doleva. Ukázala se nám svažitá zahrada obtažená drátěným pletivem a hned za vchodem stál dosti zchátralý bílý domek. (Ve skutečnosti ležela naše úzká lůčka s velkým ořešákem na rovině a byla utopena v akátovém křoví.) Vešli jsme brankou dovnitř a zjistili, že se nacházíme v kanceláři nějakého zemědělského podniku, možná JZD. Všude kolem se pohybovaly známé tváře. Tedy, nejprve to byly tváře neznámé, ale když jsme

se navzájem představovali, dostaly podobu spolužáků z těšanské měšťanky. Na závěr jakési schůze, které se zúčastnili taky spolužáci z okolních obcí, jsem byl požádán, abych něco napsal do pamětní knihy. Všichni projevovali obdiv nad tím, že umím čínsky, a měl jsem tedy napsat nějaké čínské znaky. Dlouze jsem přemýšlel, neboť na jeden hieroglyf, který bych byl potřeboval, ne a ne si vzpomenout. Když jsem si vzpomněl, napsal jsem tento verš slavného čínského básníka Tu Fua:

a připojil jsem prozaický překlad:

獨在異鄉為異客
每逢佳節倍思親

*Osamělý poutník po cizích krajích
v sváteční dny vzpomínkami vrací se do rodné
víscky.*

Zbytek snu se rozplynul v jakési mlze, která byla nesmírně příjemná a ten pocit ve mně přetrvál i po probuzení. Co může sen znamenat? Vysvětlení se mi jeví prosté: právě se chystáme na výroční zájezd do Brumovic a Šitbořic a já si v duchu připravuji scénář. Jen se strachuju, aby se akce vůbec uskutečnila, abych se dostal do dobré zdravotní kondice, aby se mi především vrátil obstojný spánek. A honí se mi hlavou všelijaké myšlenky: bude-li mi té cesty dopřáno, nebude to cesta poslední? Ani snář mě nepotěšil. Praví se v něm, že „vesnici viděti a jí projeti značí namáhavé živobyť a nesnáze“.

Nechci snáři věřit, ostatně už proto ne, že Šitbořice nejsou žádná vesnice, ale velká, výstavná obec, ulice tam mají svá jména. Vyhrává první místa v celostátních soutěžích o obec nejkrásnější, rozvíjí se v ní společenská a sportovní aktivita na mnohem vyšší než místní úrovni. Takovou „vesnici“ snář jistě neměl na mysli. Takže žádné nesnáze mě nečekají a pojedu tam ještě mockrát!

Miroslav Strouhal, Úvaly

Vzpomínka na vánoce 1944

V životě člověka jsou chvíle na které se po čase více vzpomíná než obvykle. A takovými bývají obyčejně vzpomínky na prožití vánočních svátků a já si vždy připomínám prožití svátků vánočních v roce 1944, protože byly jiné.

Koncem roku 1944, Němci vyhlásili v protektorátu totální mobilizaci pracovních sil a v rámci této mobilizace, muselo jít 10 000 chlapců pracujících v zemědělství, kopat zákopy do Rakouska, do okolí Nežiderského jezera. Šitbořicím bylo určeno vyslat dva chlapce z ročníku 1923. Obecní rada stála před těžkou úlohou, protože musela rozhodnout koho tam poslat. V bohatých obcích na Hané to vyřešili tak, že slíbili tomu, kdo se dobrovolně přihlásí, určitou částku peněz, kterou mezi sebou vybrali bohatí sedláci, ale u nás to tak nešlo. Nakonec určili Konečného Antonína z čísla 26 a mne a z toho, že jsme měli stejná jména nám vznikaly jen nepříjemnosti. Museli jsme se potom hlásit na pracovním úřadě v Hodoníně, tam nás hned předali německé policii a ta nás v noci naložila do transportu, který jel z Olomouce a na jednotlivých nádražích přibíral další chlapce. Transport pokračoval přes Břeclav směrem na Vídeň, kam jsme dorazili před polednem. Byl vyhlášený letecký poplach, byl i nálet ale našťastí bombardovali jinou část Vídně. Transport pokračoval přes město Bruck an der Leitha, odkud již za tmy pokračoval až do obce Mönchhof kde jsme vystoupili a pokračovali pěšky asi 4 km po silnici do obce Halbtorn. Tam nás natlačili do velkých stodol, kde jsme seděli až do rozednění. Potom nás zařadili po 150ti do kolon, my byli v koloně číslo 3 a rozdělili nás po 100 do jednotlivých stodol. Byly to dlouhé průjezdné stodoly, patřily místním rolníkům a v některých bylo ještě dost slámy. V naší koloně byl spolužák z Bošovic Jara Mrázek a dva chlapci z Krumvíře. Udělali jsme malou skupinku a zabrali pro sebe místo na patřích stodoly, kde jsme si z rezné slámy mláčené cepy udělali takový menší bunkr v kterém nám potom bylo i v té největší zimě teplo. Ráno byl budíček o čtyřech hodinách, potom nástup na náves, přepočítávání a odchod na nádraží do Mönchhofu. Tam jsme dostali bylinkový čaj, anebo cikorkovou černou kávu, celodenní dávku 30 dkg chleba a jeli jsme potom vlakem do města Neusiedel am See, u kterého jsme kopali protitankové příkopy, anebo jsme v lese káceli stromy. Pracovali jsme do třech hodin, na nádraží v Neusiedlu jsme dostali večeři, obyčejně Eintopf (jídlo z jednoho hrnce) z krmné bílé řepy – vodňáčky, a jeli jsme zase do Mönchhofu a šli do Halbtornu. Večer o desáté jsme dostali večeři, to znamenalo asi 10 dkg nějaké velmi špatné uzeniny, anebo umělého tuku. Umývali jsme se jen v rybníku a když zamrzl, tak nikde. Podle toho jsme také i vypadali. V neděli jsme měli volno a tak jsem vzal tu naši malou skupinu a šli jsme do dědiny poprosit někoho, aby nám dovolil se u něho umýt. Všude nás odmítali a odvolávali se na to, že to mají zakázané, což byla skutečně pravda. V jednom domě nám

otevřel majitel, již starší pán, a velmi podrážděně nám řekl, že jsme měli zůstat doma. Trochu mne to rozčílilo a vysvětlil jsem mu, že tam nejsme dobrovolně, že jsme tam na nucených pracích, že jsme z Moravy a také z dědiny a že kdyby jeho syn požádal o to samé naše rodiče, že by mu určitě pomohli. To zabralo, pozval nás tedy dál, ukázal nám, kde má studnu, zavedl nás do maštale, ale než jsme si stačili vodu nabrat, přišla jeho manželka s tím, že nám tu vodu ohřejí. Tak se i stalo a když jsme skončili, šel jsem jim poděkovat. K našemu překvapení nás pozvali do kuchyně. Tam již měli pro nás uvařený čaj a brambory. Omlouvali se, že nám nemohou dát víc, ale my jsme byli samozřejmě i s tím moc spokojeni. Vyptávali se nás odkud jsme, pokud mi moje znalosti němčiny dovolily, všechno jsem vysvětlil a když jsem jim řekl, že i u nás jsou vinice a že i my máme víno, donesl nám ochutnat i jeho vína. Potom mne požádali, abych k nim chodil každý večer, protože se musí zúčastňovat na nějakém shromáždění a že se dcera doma sama bojí. Tak jsem tam chodil, někdy pozvali všechny a vždy nám něco připravili podle jejich možností. Blížily se vánoce a pozvali nás na Štědrý večer. Ten den jsme se vrátili z práce dříve, trochu jsme se upravili, to znamená trochu očistili šaty, přišli knoflíky, očistili boty a šli jsme. U Mayerů, tak se jmenovali, byl ozdobený malý vánoční stromek, nachystané cukroví, svažené víno, potom přišel podle jejich zvyku Krist kinder, ten měl v ruce vrták a ptal se nás jestli jsme byli hodní. Potom jsme dostali malé dárky jako ponožky, rukavice a podobně. Byly tam i kamarádky jejich dcery a cítili jsme se skoro jako doma. Jenže později přišli německí vojáci a vůbec se jim nelíbilo že jsme tam. Vytykali to velmi přísně panu Mayerovi, ale ten se nedal a nakonec jim řekl aby odešli, že je nikdo nezval. Odešli velmi rozčilení a vyhrožovali, že to oznámí na nějakém velitelství. Ten dobrý pocit který jsme měli z toho večera nám velmi pokazili, ale i tak jsme měli radost hlavně z toho, že jsme mohli oslavit ten největší vánoční svátek v přítomnosti dobrých lidí, lidí dobré vůle, jak bývá napsáno na jesličkách.

Hned po vánocích nás převezli do jiné dědiny, blízko Bratislavy, odkud jsme se v únoru vrátili domů. Vždy jsem ještě chtěl Halbtorn navštívit, ale podařilo se mně to až v roce 1990, po otevření hranic. Hned první neděli jsem sedl do auta a jel jsem se tam podívat. Dědinu jsem našel, i ulici, ale dům jsem již nepoznal. Dřív to byla obyčejná zemědělská dědina, měli jako u nás před domy stroje, někteří i hnůj ale já již našel dědinu přeměněnou na město. Tam kde jsem předpokládal, že by mohl být ten dům, byla benzinová pumpa, tam kde byl tenkrát obyčejný hostinec byla moderní restaurace, kde byly jen neupravené cesty a divoké porosty akátů, jsou betonové silnice a upravené parky. Jen ty stodoly jsou tam dodnes, samozřejmě využívané jako garáže pro traktory a auta. Nakonec jsem musel jít do restaurace se poptat, kde teď

Mayerovi bydlí a tam mne informovali, že Anna Mayerová je vdaná, jmenuje se teď Stadlerová a bydlí u syna na Frauenkirchenstrasse 8. Přišel jsem k tomu domu, zazvonil, vyšel mladý muž, představil jsem se, řekl koho hledám, on zavolal matku, a ta mne hned poznala. Představila mi manžela, s kterým jsme teď velcí kamarádi, syn přinesl víno, potom mi ukázal s pýchou nově vybudovaný sklep a tím se obnovilo naše přátelství, už rozšířené na členy její a moji rodiny. Do jejich okresních novin

jsem napsal krátkou historii našeho nedobrovolného pobytu a poděkování za v té době velmi obětavou pomoc. Do dnešního dne se přátelství udržuje, Anna i s manželem byli i v Šitbořicích na stavění máje v roce 1994 a moc se jim u nás líbilo.

A tak při vzpomínce na vánoce 1944, bych chtěl ještě jednou co nejupřímněji poděkovat paní Anně Stadlerové z Halbtunu.

Ing. Antonín Konečný

Vinařská besídka

Při hodnocení vinařského roku, musíme vzpomenout především silné mrazy, kdy teploty 4-6 ledna klesly až na -18°C. Takové mrazy již dokáží poškodit očka révy a to hlavně u odrůd Müller Thurgau, Portugalské modré, Cabernet Moravia a Svatovavřínecké, u kterého bylo poškození tak velké, že jen velmi těžko se našel při řezání potřebný počet zdravých oček. Tento rok proběhl ve znamení velkých dešťových srážek, například 2.6. spadlo v naší oblasti 37 mm vody, časného nástupu velmi teplého počasí v jarních měsících, co mělo za následek asi 14 denní urychlení vegetace. Do konce srpna bylo poměrně příhodné počasí pro vinohrady, choroby se skoro vůbec nevyskytovaly, ale hned potom začaly deště a s tím i rozvoj hniloby hroznů. Začátkem září se ochladilo, znovu začaly deště a zrání hroznů se zpomalilo a většina vinařů začala se sběrem. Potom se zase počasí zlepšilo, cukry se pohly směrem nahoru, ale zase po několika dnech začalo pršet a očekávaná vysoká kvalita hroznů se nedostavila. Přesto letošní vína jsou na tu bídu velmi dobrá. Mají vyšší obsah kyselin, jak bílé tak červené mají dobrou barvu, mají pěkně vyvinutý odrůdový charakter a vůni, velmi dobře prokvasila, dobře se čistí a dá se očekávat, že budou i dobře vyzrávat.

V této době je již rozhodnuto o vstupu České republiky do Evropské unie. Zemědělci do poslední chvíle velmi tvrdě protestovali proti pro ně nevýhodným podmínkám a asi v protestech budou pokračovat. V minulých dnech jsem navštívil Rakousko a položil jsem tam svým známým otázku: „Jak se žije

Rakouským zemědělcům v Evropské unii?“ Odpověděli: „Docela dobře“, ale musí se hospodařit na velkých výměrách půdy a pěstovat jen to co se vyplatí. Podle nich, k obživě rodiny stačí buďto 5 ha vinohradů, anebo 120 ha orné půdy. V Rakousku je 80% vinařů členy vinařských družstev, které zpracovávají jejich hrozny a vyrobené víno prodávají do supermarketů. Jen 20 % vinařů si zpracovává hrozny a vyrábí víno ve svých podnicích a prodává naláhevované jakostní víno svým stálým odběratelům, to je hotelům a restauracím. V zemědělské výrobě se zaměřují na speciální výrobu, jako například množení osiva obilovin a kukuřice, na pěstování cukrové řepy, olejnin, sóje, zeleniny a jiných plodin u kterých je možné dosáhnout dostatečný zisk. Využívají samozřejmě nejmodernější zemědělskou techniku a čerpají finance z různých dotací a subvencí. Podle názorů těch známých, jeden má 20ha vinohradů a druhý přes 120ha orné půdy, prospívá jen ten, kdo se snaží. Takže uvidíme co nám Evropská unie přinese. Mimo těchto informací mne zaujalo to, že dnes v Rakousku obchod požaduje 2/3 vína červeného, ale odrůdová skladba je opačná. Znovu v Rakousku zvyšují požadavky na dodávky Veltlínského zeleného, protože Veltlín je nejvhodnější na vinný střík.

A vrátíme se k vínu ročníku 2002. S tím by neměly být žádné problémy, protože vyšší obsah kyselin dobře konzervuje víno, udržuje charakter vína a tvoří podstatnou část chuťových složek vín.

Na závěr několik pranostik.

Jsou-li Boží hody jasné, bude víno krásné.

Pak-li na Štěpána větrové uhodí, příští rok se víno špatné urodí.

Na Silvestra-li větry a ráno slunce svítí, nelze nám dobrého vína se nadíti.

Ing. Antonín Konečný

Zhodnocení výstavy

Velké Němčice 8.10.2002

Vracím se tímto k nedávné výstavě J.Zelinky.

Rád bych Vás poprosil o zveřejnění přiloženého článku ve Vašem „Štengaráčku“.

V.Fiala

Obdržel jsem pozvánku, kterou Josef Zelinka zve své přátele na svou výstavu. Již malá kresba vinařských sklípků na pozvánce vyvolává vzpomínku na vinařskou krajinu a práci. Celkový vzhled krajiny udávají nejen vinohrady rozestěté po katastru obcí, ale i kulturní hodnoty jež vznikly v osobitých podmínkách. Tak je tomu i u Josefa Zelinky, který svým osobitým způsobem zachycuje jak historii, tak i současný realistický obraz. Někteří vinaři mají to štěstí, že se mohou pyšnit ve svém sklípku právě jeho vyřezávanými čely sudů. Působivé sudy se projevují výtvarným citěním i bohatou výzdobou, ať už se jedná o motivy vinohradnické nebo vinařské práce, či historické-obecní pečeti a znaky, kde můžeme sledovat nejen vinařství v minulých stoletích, ale i formy vinohradnického nářadí a nástrojů. Zažil jsem návštěvu vinaře ve sklepní dílničce Josefa Zelinky, který při zhlédnutí dřevěné sošky-figurky s koštýřem přes rameno s koštovačkou, placatou čepicí a pracovní zástěrou zvolal s údivem: „To je můj otec věrná podoba“. Tak totiž chodili do sklepů naši otcové a dědové. Josef Zelinka svým řezbářstvím na sudech většinou navazuje na práci dalšího šitbořického mistra-bednáře p.Tomance, který se nedávno dožil

významného životního jubilea 75let a přitom soudky dělá stále krásnější.

Při objednávce výzdob na sudy pro němčické výstavy vín nebo pro jednotlivé vinaře přes svůj drahocenný čas (chtěl by se věnovat figurální výzdobě, malování, rodině a ostatnímu) nám vždy vycházel vstříc a díky svému přístupu si mezi vinaři (nejen z Velkých Němčic) získal řadu přátel. Jeho talent a dovednost dávno přesahuje rámec běžné řemeslné praxe a zasahuje do oblasti umělecké.

Podívá se na tebe nebo na věc a už má v mysli své „foto,“ které dovede i zrealizovat. Navazuje tak na staré vesnické mistry-umělce. Určitě by se nemohl tak naplno a dokonale věnovat této práci bez pochopení své rodiny, svých nejbližších. Pan profesor Kraus, náš přední vinařský odborník, jednou použil ve své přednášce označení pro dobré vinařské rodiny, že jsou „solí této země“. Josef Zelinka a jeho rodina sem určitě patří.

Výstava byla vynikající. Jsem rád, že mě i další vinaře a kolegy řadí mezi své přátele.

DĚKUJEME!

Za přátele a vinaře z Velkých Němčic

Václav Fiala

Šitbořická kolová

Letošní rok slavila kolová v Šitbořicích desetileté výročí vzniku oddílu, který byl založen v roce 1992. Po krátkém čase hledání a sbírání zkušeností již můžeme říci, že oddíl kolové Šitbořice patří v juniorské a žákovské kategorii mezi nejlepší v České republice. Taktéž v mezinárodním měřítku má již své jméno. Za deset let svého trvání získal tři tituly Mistra České republiky v žácích a jeden titul v dorostenecké kategorii. V mezinárodním kolové patří mezi nejlepší umístění první místo žáků na turnaji v Lauterbachu a také čtvrté místo našich dorostenců na Mistrovství Evropy v Belgii.

V tomto roce prožila šitbořická kolová jedno z nejlepších období.

Dorostenci Lejska-Bedřich přidali ke svému prvnímu titulu z roku 1998 další v dorostenecké kategorii a dostali se do reprezentace České

republiky.

V žacích dvojice Wamser-Zvolánek získala bronzovou medaili za třetí místo ve finálových turnajích MČR a Českého poháru žáků.

Tyto výsledky jsou odrazem dobré práce trenérů a všech aktivních členů oddílu kolové v Šitbořicích.

Každoroční pořádání „Turnaje mistrů světa“ jednoho z největších turnajů v kolové v České republice také napomáhá našemu oddílu k těmto výsledkům.

Chtěl bych koncem roku popřát šitbořické kolové mnoho zdaru a hodně sportovních úspěchů v dalším roce.

Ladislav Lejska

Za TJ Sokol Šitbořice

Jednota Orla

Florbal

Dne 30.11.2002 se v Šitbořicích konal již II. ročník předvánočního turnaje žáků ve florbalu za spolupráce Základní školy a jednoty Orla Šitbořice. Na tomto turnaji se sešlo 8 týmů z okolních Orelských jednot. Náš domácí tým v něm prošel bez jediné prohry a po velmi vypjatém finále s týmem Pozořic ho nakonec i vyhrál. Turnaj byl velmi kvalitní a všichni hráči by se rádi sešli i napřesrok.

Skupina A	1	2	3	4			
	O. Těšany	O. Moutnice	O. Pozořice	O. Šitbořice	Body	Skóre	Pořadí
O. Těšany	&	10x1	3x7	1x6	2	14x14	3.
O. Moutnice B	1x10	&	0x15	1x11	0	2x36	4.
O. Pozořice	7x3	15x0	&	5x5	5	27x8	1.
O. Šitbořice	6x1	11x1	5x5	&	5	22x7	2.
Skupina B	1	2	3	4			
	Š.T. Orel	O. Šlapanice	O. Moutnice A	O. Blažovice	Body	Skóre	Pořadí
Š.T. Orel	&	1x11	0x12	0x11	0	1x34	4.
O. Šlapanice	11x1	&	6x2	6x3	6	23x6	1.
O. Moutnice A	12x0	2x6	&	8x4	4	22x10	2.
O. Blažovice	11x0	3x6	4x8	&	2	18x14	3.

	Výsledková listina
1.	Orel Šitbořice
2.	Orel Pozořice
3.	Orel Šlapanice

	Výsledková listina
4.	Orel Moutnice A
5.	Orel Blažovice
6.	Orel Těšany
7.	Orel Moutnice B
8.	Š.T. Orel

V sobotu 7.12.2002 sehrál tým mladších žáků Orla Šitbořice poslední zápasy podzimní části jihomoravské florbalové ligy. Při své letošní prémiové účasti skončil náš tým na velmi dobrém šestém místě z deseti družstev. Tyto ligové zápasy se odehrávaly v Brně na Lesné v hale TJ Tesla. Pokud by měl někdo zájem se těchto utkání účastnit jako divák, tak příště se hraje 12.1.2003

Sportu zdar.

Jaroslav Hála

Stolní tenis

Již rok se v Šitbořicích opět hraje stolní tenis.

Po vánočním turnaji v roce 2001 začala skupinka účastníků tohoto turnaje společně trénovat a v září tohoto roku vstoupila do bojů v základní skupině okresní soutěže. Po devíti utkáních jsme s vyrovnanou bilancí 4 výhry, 1 remíza, 4 porážky na 9. místě a ve zbývajících částech první poloviny se pokusíme o umístění mezi prvními osmi družstvy, která pak budou bojovat o postup.

Jako v předešlých letech, tak i letos pořádáme vánoční turnaj.

Po žáky a mládež začíná turnaj v neděli 22.12. v 9 hodin.

Turnaj dospělých začíná tradičně v sobotu po vánočních svátcích, tedy 28.12. v 9 hodin. Startovné v kategorii dospělých je 30 korun.

Těšíme se na všechny tradiční účastníky i na nově příchozí.

Ing. Pavel Halas

KVÍZ

Další číslo, další kvíz.

Minulá hádanka byla poněkud snazší. Jak jste jistě mnozí z Vás poznali, šlo o budovu nynější hospody v horní části naší obce, dříve u Holcaplů.

Tentokrát jde opět o sklep, resp. sklepy. Máme za to, že to bude zase o něco obtížnější, ale nechme se překvapit.

Na vaše odpovědi se opět těšíme. Budeme rádi, když se s námi podělíte prostřednictvím schránky u Obecního úřadu.

Za odpověď na minulou hádanku a povzbuzení do další práce děkujeme paní Marii Mercinerové.

redakce

TJ SOKOL ŠITBOŘICE a TJ FAVORTT BRNO

uspořádají v sobotu **22. února 2003** již

36. ročník Turnaje mistrů světa **v kolové**

za účasti:

- **JIŘÍČEK P./LOOSER (Švýcarsko) Mistři světa 2002**
- **SCHALLERT M./SCHNEIDER D.(Rakousko) III. místo na MS 1999 a 2000, II. místo na MS 200 a 2002, vítězi TMS 2000 a 2001 v Šitbořicích**
- **LOMUSCIO Sandro a Michael (Německo) mistři světa 2000 a 2001**
- **SKOTÁK P./ŠMÍD P. (Česká rep.) III. místo na MS 1999, 2001 a 2002, vítězové TMS 2002 v Šitbořicích**
- **BERGER M./HRDLÍČKA (Česká rep.) Berger-mistr světa 1989**

Vystoupí také naše nejlepší krasojedkyně a krasojedci

- **Martina Štěpánková - mistryně světa 1998,1999 a 2002 a II. místo na MS 2000 a 2001**
- **družstvo krasojízdy žen - Němčice nad H.**
- **Arnošt Pokorný - IV. místo na MS 1998, 1999, 2000 a 2001 a II. místo na MS 2002**

Záběry z tohoto turnaje budou vysílat všechny tři televize ve večerním celostátním pořadu "Branky, body, vteřiny", delší program pak v neděli a v pondělí večer v programu - Sportovní ozvěny, dále krajské vysílání ČT.

Podobně jako na další organizace a podnikatele, obracíme se i na Vás se žádostí o poskytnutí finančního příspěvku na tento turnaj, popř. výrobku Vaší firmy do tomboly.

Současně nabízíme místo na reklamu v sále při turnaji v dosahu televizních kamer a v brožurce vydané k tomuto turnaji (bližší informace jsou uvedeny v přiložené smlouvě).

Touto akcí chceme podpořit sportovní a kulturní vyžití občanů naší obce a širokého okolí. Věříme, že naši žádost pochopíte a kladně ji vyřídíte.

Vzhledem k tisku brožury, ve které budou všichni dárci zveřejněni, je nutné předat ceny a reklamní nabídky předsedovi organizačního výboru turnaje do 8.2.2003.

Organizační výbor Vám předem děkuje! Sportu zdar!

Josef Bulla

Předseda organizačního výboru TMS 2003

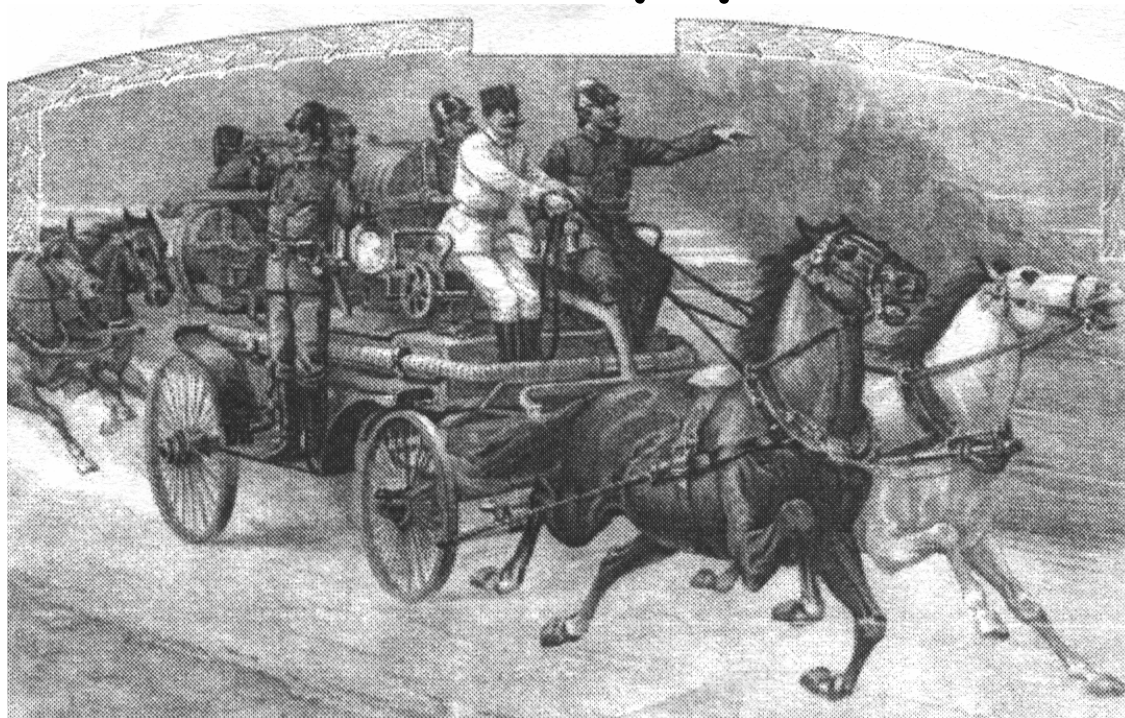
691 76 Šitbořice, Dlouhá 265 tel. 519407511

K žádosti se připojuje **Obecní úřad Šitbořice** Vladimír K u 1 í š e k, starosta obce

inzerce

Sbor dobrovolných hasičů v Šitbořicích
Vás srdečně zve na

Hasičský ples

který se koná dne 1.února 2003 ve 20 hodin
v šitbořické sokolovně

K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka z Kobylí.

Tombola, večere a občerstvení zajištěno.

inzerce

Štengaráček

zpravodaj obce Šitbořice

REDAKČNÍ RADA:

Šéfredaktor: nejmenován, zástupce šéfredaktora: Ing. Josef Zelinka,
členové rady: Ing. Antonín Konečný, sazba: Mgr. Bronislav Kolegar,
elektronická podoba: František Valíček ml.,

<http://www.sitborice.cz/stengaracek/>, email: stengaracek@raz-dva.cz

VYDAL: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice v prosinci 2002 jako č. 4/2002, ročník 8

ZAREGISTROVÁNO: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95- 408/Za., r. z.: MK ČR E 11609

NÁKLAD: 570 kusů * VÝTISK ZDARMA